

תת"ע 2576/09/19 - מדינת ישראל נגד אלדר פרץ

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 2576-09-19 מדינת ישראל נ' אלדר פרץ
בפני כבוד הסגן נשיא אלון אופיר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אלדר פרץ

הנאשם

הכרעת דין

בפתח החלטתי אני מודיע כי החלטתי לזכות את הנאשם וזאת מחמת הספק.

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום לאחר שהגיש בקשה להישפט בגין דוח תנועה שקיבל בו יוחסה לו עבירה בניגוד לתקנה 28(ב)(1)(א) בתקנות התעבורה (אחיזה או שימוש במכשיר טלפון ללא דיבורית המותקנת ברכב).

מטעם המדינה העיד מתנדב משטרה (מר יוסף אבוהרון - להלן ע.ת 1) כאשר עד נוסף אשר היה רשום בדוח שנרשם במקור (מסמך ת/1) לא העיד.

בעדותו ובמסמך ת/1 טען ע.ת 1 כי ראה את הנאשם בזמן נהיגה אוחז עם ידו הימנית מכשיר טלפון כאשר המכשיר מקובע להתקן קבוע ברכב ועם אצבעו לוחץ על המכשיר.

בכך טען ע.ת 1 ביצע הנהג עבירה על תקנה 28(ב)(1)(א) בתקנות התעבורה.

הנאשם מצדו טען בתוקף כי לא נגע במכשיר הטלפון שהיה מותקן ברכבו בשום שלב, הוא הציג צילום של המכשיר כאשר הוא מונח בהתקן ברכב (כפי שטען גם המתנדב במסמך ת/1) והדגיש כי כאשר המכשיר במתקן, לא ניתן כלל לאחוז בו.

שמעתי את עדות המתנדב מול עדות הנאשם בבית המשפט, קראתי בעיון רב את הדוח ת/1, בחנתי את התמונה שהציג הנאשם, והקשבתי קשב רב לחקירות הנגדיות הן של המתנדב והן של הנאשם ולהלן החלטתי:

לא מצאתי כי המדינה הוכיחה את ביצוע העבירה על ידי הנאשם בראיות המאפשרות קביעה כי העבירה הוכחה ברף של מעבר כל ספק סביר.

מיד לאחר עיכובו הכחיש הנאשם כל נגיעה במכשיר הטלפון וטען מידית בפני השוטר כי בידו הימנית היה רישיון רכב אתו אחז את ההגה.

הנאשם חזר על גרסתו בנחישות בבית המשפט ולא מצאתי כל אינדיקציה לאי אמירת אמת מצדו.

התרשמתי כי הנאשם דבק בגרסתו, השיב בהחלטיות לכל השאלות שהעלתה בפניו התובעת ולא מצאתי בתשובותיו כל ניסיון לחמוק מגרסתו הראשונית או כל סימן אחר לפיו גרסתו אינה אמינה.

הנאשם הציג לבית המשפט תמונה (מסמך נ/1) ממנה ניתן ללמוד כי מכשיר הטלפון שלו אכן היה מותקן ברכב בהתקן שיועד לכך, ועולה שאלה - כיצד יכול היה הנאשם לאחוז עם יד ימין במכשיר בעודו צמוד להתקן כפי שגם רשם המתנדב במסמך ת/1.

אין אני קובע כי עדותו של ע.ת. 1 אינה אמינה. לא מצאתי כל סימן מובהק לאי אמירת אמת מצידו של ע.ת. 1. יחד עם זאת, צפה ע.ת. 1 באירוע בעודו סטטי ואילו הרכב בו נהג הנאשם פנה ימינה. המדובר באירוע המתרחש בפרק זמן קצר מאד, ויתכן כי טעות באבחנה של ע.ת. 1 ביחס למתרחש ברכב היא אשר הובילה למסקנה כי הנאשם אחוז טלפון בידו.

ע.ת. 1 לא ידע לומר האם כאשר הבחין בעבירה עמד על מדרכה, היה ברכב או עמד על הכביש.

ע.ת. 1 לא ידע להעריך את מהירות הרכב בו נהג הנאשם.

ע.ת. 1 לא ידע לתאר מה היה בתצוגת הטלפון.

כל שידע לתאר הוא את הנאשם אחוז בטלפון כפי שרשם.

גם המחוקק קבע כי טרם יישען בית המשפט על עדות בודדת לצורך הרשעת נאשם, עליו להזהיר עצמו שכן על עדות זו להיות בעלת יכולת להוביל להרשעה מעבר לכל ספק סביר.

אני סבור כי העדות הבודדת שהציגה המדינה בפרשה זו אינה מבססת את האישום מעבר לכל ספק סביר.

מתנדב נוסף שהיה במקום לא העיד בפני (ככל הנראה לא ראה האם בוצעה עבירה שכן חזקה שאם היה רואה עבירה היה מגיע לעדות או רושם מזכר על כך).

הנאשם הציג תמונה אשר מעלה ספק באשר ליכולתו לאחוז את מכשיר הטלפון כאשר זה מצוי במתקן ברכב (ואין חולק כי המכשיר היה במתקן במהלך האירוע).

כאמור, לא מצאתי סימן מובהק לאי אמירת אמת מצד הנאשם שתגובתו מיד לאחר האירוע הייתה כי לא נגע במכשיר הנייד.

בנסיבות המתוארות לעיל ולאחר שהתרשמתי מהעדויות בפני, נותר בליבי ספק באשר לביצוע העבירה על ידי הנאשם ואני מחליט לזכותו מחמת אותו הספק.

ניתנה היום, ט"ו שבט תש"פ, 10 פברואר 2020, בהעדר הצדדים

עותק מהכרעת הדין יישלח היום לצדדים.